

ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ

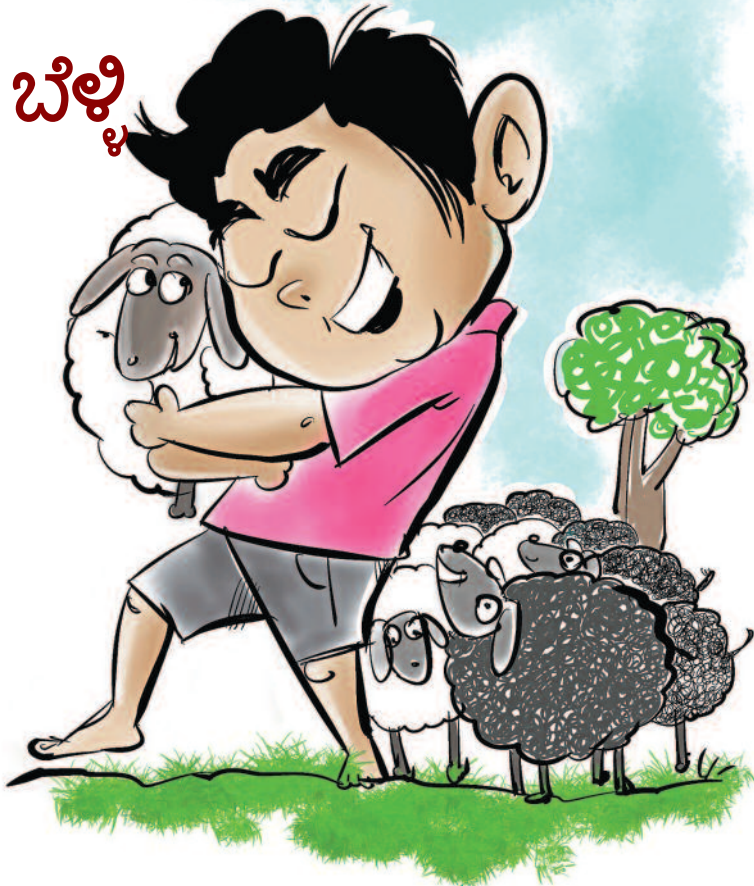
■ ನಾಗರಾಜ ಎಂ. ಹುಡೇದ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹತ್ತು

ಚಿಕ್ಕಸವಣೂರು ಎಂಬುದೊಂದು ಹಳ್ಳಿ. ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದಿಳ್ಳೆಪ್ಪ ಎಂಬ ಕುರಿ ಕಾಯುವವನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಮವ್ವ. ಇಬ್ಬರೂ ದಿನಾಲೂ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಲ-ಗದ್ದೆ, ಕಾಡು ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡು ಇತ್ತು. ಅವರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹಟ್ಟಿ ಇತ್ತು. ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮರಿಗಳನ್ನು ಆ ಕುರಿ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಿಳ್ಳೆಪ್ಪ ಮತ್ತು ರಾಮವ್ವ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕುಮಾರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗನಿದ್ದ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಕುರಿಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕುರಿಮರಿಗಳೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ. ಇತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕುರಿಮರಿಗಳೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಊರ ಹೊರಗೆ ಕುರಿಹಟ್ಟಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಎದ್ದೊಡನೆ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವುಗಳ ಮೈದಡವಿ ಅಟ್ಟಿ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. 'ಬ್ಯಾ... ಬ್ಯಾ...' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕುರಿಮರಿಗಳು 'ಟಿಣ್ ಟಿಣ್' ಎಂದು ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ ಓಡೋಡಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬರೋದು, ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಡೆದಿತ್ತು. ಕುರಿಮರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮುಂಗಾಲಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವನ ಕೈಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಹಣೆಯಿಂದ ತಿವಿದು ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಂಗುರಿ, ಬಿಳಿಗುರಿ, ಪಟ್ಟಿಮರಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿ ಕುರಿಮರಿ ಅವನಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಅದರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಗಿನ ಗುರುತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೇ 'ಬೆಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಕುಮಾರನ ಅಪ್ಪ-ಅವ್ವ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಮರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವವನು ಕುಮಾರನೇ. ಒಂದುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಎಳೆಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಗಿ, ತಲೆಮೇಲೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿದ. ತಲೆಗೆ ನವಿಲುಗುರಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದ. ಅಪ್ಪ ಊರುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಳಲನು ತಾನೂ ನುಡಿಸತೊಡಗಿದ. ಎಲ್ಲ ಕುರಿಮರಿಗಳೂ ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಕುಮಾರನ ಸುತ್ತಲೂ ನೃತ್ಯವಾಡತೊಡಗಿದವು. ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ನವಿಲುಗಳೆರಡು ಹಾರಿಬಂದು ಗರಿಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದವು. ಮರದಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗೀಜಗವೊಂದು ಸೇವಂತಿಗೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ದಾಸವಾಳ ಹೂಗಳಿಂದ ಮಾಲೆ ಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ

ಹಾಕಿತು. 'ಕಾ... ಕಾ...' ಎಂದು ಬಂದ ಕಾಗೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನ್ನು ಕರೆಯಿತು. ಕೋಗಿಲೆಯೂ ಹಾರಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿತು. ಕೋಗಿಲೆಯು ಸುಶ್ರವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡತೊಡಗಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ತಲೆದೂಗಿದವು. 'ಕೀ...ಕೀ...ಕೀ...' ಎಂದು ಬಂದ ಗಿಳಿಯು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲವೂ 'ಬ್ಯಾ.. ಬ್ಯಾ, ಕಾ... ಕಾ, ಕೀ... ಕೀ, ಕುಹೂ... ಕುಹೂ' ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದವು. ಅವುಗಳ ಕಲರವ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಚತುರ ನರಿಗೆ ಇಂದು ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷತೆ ಇರಬಹುದು ಅನಿಸಿತು. ಇವರಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದ ನರಿಯು ವಿನಯದಿಂದ 'ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ' ಎಂದಿತು. ಕುಮಾರ ನರಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಆಗ ನರಿಯು 'ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಈ ಪ್ರೀತಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಡುವ ಆಟ ನನಗೆ ಬಹಳ ಖುಷಿ ನೀಡಿತು. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆಟೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವೆ' ಎಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ನರಿಗೆ ಚಂದ ಚಂದದ ಎಳೆಯ ಕುರಿಮರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು.

ಕುಮಾರನಿಗೆ ಈ ಗುಟ್ಟು ನರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲುಭಾರದ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಚಿಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ನರಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದ. ನರಿಯು 'ಬೇಡ ಬೇಡ' ಎಂದಿತು. 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ನೀನು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿ. ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು' ಎಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕುಮಾರ. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ

ನರಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಡಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ನಂತರ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತು 'ಮ್ಯೂಸಿಕಲ್ ಚೇರ್' ಆಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದು ಅಗಲವಾದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಂತವು. ಕುಮಾರ ಕೊಳಲನು ಊದುವುದು, ಊದುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಎರಡು ಕಾಗೆಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿದವು. ಕುರಿಮರಿಗಳು 'ಟಿಣ್ ಟಿಣ್' ಎಂದು ಪಕ್ಷಿಗಳು 'ಪುಟುಕ್ ಪುಟುಕ್' ಎಂದು ನೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನರಿಯು ಭಾರವಾದ ಚಿಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಡಲಾಗದೇ ಒಂದೇ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಟದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ಆಟ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಆಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯೇ ಗೆದ್ದಿತು. ಕುಮಾರ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾಯಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಆಗ ನರಿಯು 'ಗೆಳೆಯರೆ ನನಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಕೆಲಸ ಇದೆ. ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಓಡತೊಡಗಿತು. ನಾಯಿಯು ಕುಮಾರನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದವು.